

Allike (*Coloeus monedula*)

Er en fugl som er vidt udbredt i vores landsdel. Den yngler i byerne, i skovene og i det åbne land. Eneste større område uden ynglende alliker er Rømø, hvilket jeg synes er meget mærkeligt.

Alliken er en meget intelligent fugl og kan hurtig tilpasse sig de skiftende forhold det fører med sig, at opholder i områder hvor der er mennesker. Jeg arbejder i en boligforening, hvor vi har flere par ynglende alliker. Der hvor alliker yngler enkeltvis er de overraskende diskrete omkring redestedet. Alliker kan klemme sig ind af ret små huller, og det har overrasket mig, hvordan de kan komme ind under bølgerne på eternittag, hvis fugleklodserne er rådnet væk. De må have en rigtig god hukommelse, da de kan arbejde flere år på et redested. Har de fundet et hul i en bygning, som er for lille til at de kan komme ind, så arbejder de år efter år på at udvide hullet – eller måske vente på at råd og svampe gør arbejdet for dem.

To par alliker kæmper en udmattelseskrig om et redehul.

Jeg har valgt at skrive om alliken som månedens fugl i oktober, fordi vi i oktober får forøget allikebestanden voldsomt i Danmark. Vi får vintergæster fra Skandinavien, Baltikum og Rusland. De ynder at overnatte i byernes parker i meget store grupper og ofte sammen med råger og krager. Når flere tusinde alliker flyver til overnatning er det et imponerende skue, som tilmed er krydret med en imponerende lydkulisse. Ligeledes er der godt gang i den om morgenen. Her letter de ofte fra overnatningspladsen og mellemlander på tage og lignende. Her er der igen godt gang i stemmerne, hvor de sikkert udveksler planer for dagens fourageringstogter.

Optimistisk allikepar med grene, trods hullet er lukket med solidt net.

Jeg har fire allikekasser ved huset, som har været i brug lige siden de blev hængt op. Allikerne besøger kasserne stort set dagligt året rundt. Er der andre arter som har planer om, at overtage en allikekasse, så er det op ad bakke – de forsvarer deres redekasser meget ihærdigt. Allikerne er trælse når de fortrænger hulduer og sortspætte, men man må også bare konstatere, at de har en fantastisk effektiv overlevelsesstrategi.

Tekst og foto: Jesper Leegaard